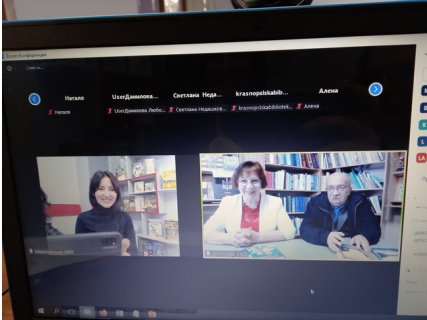

Автор: Unsvet

25.10.2021 15:18 - Обновлено 14.12.2021 21:09

---

22 жовтня відбувся сьомий літературний [стрім](#) проекту [СмакBook від УІК](#), героями якого стала літературна [пара](#) — Надія Гуменюк і Володимир Лис. До онлайн-посиденьок долучились бібліотекарі і читачі з Миколаївщини і різних куточків країни.

Улюбленців всієї країни єднають талант, спільна щаслива доля і невтомна праця на ниві українського слова. В їхньому доробку — десятки книжок, в яких волинські письменники розповідають про українську людину, українську душу в історичному минулому і складному нинішньому часі. Позналились Володимир Лис і Надія Гуменюк в студентські роки: обидвоє навчалися на факультеті журналістики Львівського університету імені Івана Франка. Їх поєднала “суголосність душ” і бажання творити свої художні світи.

Говорили про історію входження в літературу, про теми, які хвилюють. Надія Гуменюк зауважила, що віршувати почала ще коли читати не вміла. Перший вірш 10-річної дівчинки був надрукований у відомій дитячій газеті “Зірка”, потім була перемога на всеукраїнському поетичному конкурсі. Тож, не дивно, що дебютувала вона в літературі як поетеса, багато писала для дітей, ці твори були відзначені державними літературними преміями. В дорослу прозу прийшла із журналістики. Героями її романів стали реальні люди, про життєві історії яких Надія Павлівна писала в газетній рубриці “Долі людські”. В

Автор: Unsvet

25.10.2021 15:18 - Обновлено 14.12.2021 21:09

першій прозовій книжці “Янгол у сірому”, котра нещодавно була перевидана під назвою “Квіти на снігу”, сплелися п'ять таких біографій. Цю книжку письменниця подала на міжнародний конкурс “Коронація слова”, твір увійшов у десятку кращих. Це подарувало впевненість і віру в свої сили. Відтоді Надія Гуменюк разом із поезією, творами для дітей пише й дорослу прозу. Крайній (саме так говорять письменники про свої книжки, уникаючи слова “останній”) роман — “Корона на одну ніч” — теж заснований на реальних подіях.

Володимир Лис — “похмурий прозаїк”, як він себе назвав — багато років віддав газетній журналістиці, а в літературі дебютував як драматург. У прозі він — справжній трудоголік, який не любить писати безсюжетних творів. Волинь, її історія і люди, є у більшості його книжок. Окрім того, тексти Володимира Савовича і Надії Павлівни — “Століття Якова”, “Соло для Соломії”, “Діва Млинища”, “Вересові меди” — презентують західнополіський діалект, за яким ідентифікують Волинь. Пані Надія підкреслила, що такі мовно-літературні пазли від відомих письменників (Буковина — Марія Матіос, Черкащина — Василь Шкляр, Волинь — Володимир Лис тощо) “показують, яка велика наша країна, яка багатюща її культура, яка різноманітна мова”.

Учасники стріму запитували про секрети успішного і щасливого подружньо- творчого тандему, письменницькі звички обох митців. Пан Володимир зауважив, що багато чим завдячує своїй “персональній музі”, яка завжди допомагає словом і ділом: редагує, вносить правки в рукописи, дає поради щодо дизайну обкладинки і художнього оформлення видань, підтримує всі зв’язки з видавництвами. Все життя письменники працювали в одній кімнаті. Володимир Савович любить писати ручкою в зошиті, зручно вмотившись на ліжку серед подушок. Пані Надія працює за робочим столом, тексти набирає на комп’ютері і впевнена, що “коли тобі пишеться, то не треба ніяких заморочок — окремих кабінетів, особливої атмосфери. Треба трішки тиші і часу”. Саме журналістська робота навчила їх абстрагуватися, зосереджуватися на своєму. Журналістика, на думку Надії Павлівни, — це величезна школа для письменника і загалом школа життя, коли пізнаєш людей, пізнаєш історію від її носіїв — очевидців,

учасників подій.

Письменники є першими читачами і рецензентами творів один одного. Володимир Савович, прочитавши “Шуршик В. та інші: Казки з Яринчиного саду”, сказав: “Надю, ти створила шедевр”. І не помилився, адже саме за цей твір Надія Гуменюк згодом отримала дві престижні літературні премії. А для авторки головне, що її твори читають і люблять діти. Цікаво, що саме ця книжка є найбільш автобіографічною з усіх дитячих книжок письменниці, бо маленькою вона часто уявляла, що в їхньому величезному саду живе чарівник — повелитель шарудіння і шурхотіння. Пані Надія зауважила, що письменник присутній в кожному своєму творі: там його філософія, погляди на життя, його табу.

Говорили про улюблених героїв. У Володимира Лиса це Даздраперма з “Країни гіркої ніжності” і Тарас із “Діви Млинища”. Для нього це цінні люди, на яких треба рівнятися. Улюблений роман — “Щоденник Ієрихар”, основна ідея якого: людина — маленька частина великого космосу. “Коротко, об’ємно і по-людськи” розповів письменник про історію написання і сюжети романів “Обітниця” і “Острів Сильвестра”, які поповнили фонд нашої бібліотеки за програмою Українського інституту книги. Окрім щойно отриманих видань, у бібліотеці є багато книжок Володимира Лиса і Надії Гуменюк. Нумо читати!

Дякуємо Володимир Савовичу і Надії Павлівні за щире, цікаве і душевне спілкування! Чекаємо вас у Миколаєві!